

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.**

Casus II. Argumentum. Ad effectum præsentandi non sussicit, quod
Procurator exhibeat mandatum procuræ intrà terminum juris, nisi intrà
eumdem terminum reducat illud ad actum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](#)

5 Procurator autem sic constitutus in generad præsentandum, succedente vacatio-
ne Beneficii, aut constitutus in specie, postquam Beneficium vacavit in casu, quo
Patronus prius præsentet Rectorem Bene-
ficii, non potest postea amplius præsen-
tare, quia per hujusmodi præsentationem
immediate factam à Patrono, censetur ei
fuisse revocatum mandatum Procuræ. Vi-
vian. ubi supra num. 20.

Sed Patronus etiam, postquam suus
6 Procurator præsentaverit, potest alium
accumulando præsentare, quia licet quis
Jure ordinario tribuat potestatem alteri
actum faciendi, per hoc non exiuit à
potestate illa, ita Geminian. in cap. Du-
dum de Præben. in 6. Dec. cons. 542. n. 9.
Lambert. de Iurepat. lib. 2. par. 1. quæst. 4.
art. 6.

Si autem Patronus, aut ejus Procura-
7 tor bona fide, & sine dolo præsentet Re-
ctorem ad Beneficium plenum tamquam
vacans, hujusmodi præsentatio, licet sit
nulla, tamen convalefcit succedente va-
catione Beneficii, nisi probetur Patroni
mutata voluntas; Ratio est, quia volun-
tas consistens in animo, est quid facti
L. in bona fide ff. de acquir. rer. dom.
Unde licet Text. in cap. final. de concess.
Præben. annulet præsentationem, nihil
ominus factum remanet, cum res facti
nequeant Jure infirmari, L. 1. S. Si vir
Uxorif. de acquir. possiff. adeoque perse-
verante in Patrono eadem voluntate, li-
cet præsentatio sit nulla, ut ex tunc, va-
lida tamen est, ut ex nunc, ita Mare-
scott. var. resol. lib. 2. cap. 33. num. 6. Vi-
vian. ubi supra. Lotter. de re Benef. lib. 2.
quæst. 6. num. 19. & seq. Rot. decis. 265.
num. 4. coram Millin. Rot. in Romana-
Cappellania 3. Februar. 1708. §. Et tamen
coram Eminentissimo Scotto inferius legen.
post Cas. III. Sed circa hunc Calum.,
vide quæ dicam infra Part. II. Can. 24.
af. I.

ARGUMENTUM.

Ad effectum præsentandi non suffi-
cit, quod Procurator exhibeat
mandatum Procuræ intra termi-
num Juris, nisi intra eundem
terminum reducat illud ad actum.

SUMMARIUM.

- 1 Procurator ad hoc, ut dicatur præ-
sentare non sufficit, quod exhibeat
mandatum Procuræ ad præsentan-
dum intra terminum Iuris. Amplia,
ut num. 3.
- 2 Mandatum ad præsentandum non
dicitur præsentatio, sed simplex de-
stinatio personæ præsentandæ, & nu-
mer. 4.
- 3 Ius ad Rem acquistum præsentato
ratione præsentationis an censeatur
præservatum in gratia Si neutri.
- 4 Præsentatio ad sui essentiam que
requirat & num. 9.
- 5 Nominatio exhibita in actis Episcopi
ad solum effectum conservandi illam
in dictis actis, non autem præsentan-
di nullum jus dat nominato, nec ha-
beri potest pro vera præsentatione;
& num. 16.
- 6 Præsentatio facta Beneficio pleno est
nulla.
- 7 Lite pendente inter præsentatos si unus
cessit, aut decepsit, non potest Patronus
alium præsentare, & num. 21.
- 8 Lis calumniosa ex quibus excludatur?
& num. 12. & 22.
- 9 Præsentatio facienda est coram Pon-
tifice, illam exhibendo coram Nota-
rio Cancellariae, vel Camere, si ad
eum spectet institutio.
- 10 Patronus bona fide nulliter præsentans
potest iterum præsentare a die habite
notitia nullitatis prima præsentatio-
nis.
- 11 Nominatio non exhibita coram ba-
bente instituere non dicitur præsen-
tatio, nec dat ullum jus nominato.
- 12 Præsentatio præsumitur facta Bene-
ficio pleno, si in illa nulla babeatur
men-

mentio, quod Beneficium vacares.

18 Præsentatio facta sub credulitate vacacionis Beneficij ad hoc ut reconvallescat, requiritur, quid Patronus in eadem voluntate perseveret, & præsentationem jam factam promoveat.

19 Iudex appellationis concedere potest institutionem legitimè præsentato, non autem recipere nominationem.

20 Renunciatio Beneficij litigiosi in manibus Ordinarii absque auctoritate Superioris, an sit valida?

C A S U S I I.

Quidam Patronus præsentavit intra tempora legitima Titium ad Beneficium vacans, & insuper dedit mandatum Procuræ alteri ad præsentandum Cajum cumulativè cum Titio; Sed intra tempora legitima iste Procurator solum exhibuit mandatum Procuræ ad præsentandum Cajum.

Quæritur in hoc Casu, an Cajus dicatur præsentatus, itaut sit locus gratificationi inter ipsum, & Titium?

Pro cuius resolutione respondeo, quod Cajus non dicitur in hoc Casu præsentatus, licet enim intra terminum Juris probetur supervenisse mandatum ad præsentandum, attamen non sufficit, nisi etiam ostendatur, quod vigore mandati fuerit facta actualis præsentatio coram habente instituere, nam alias mandatum ad præsentandum dicitur tantum mera, ac simplex destinatio personæ præsentandæ, non autem præsentatio, ut tradunt Panorm. in cap. final. num. 4. de Iurepatr. Lapis alleg. 75. num. 3. & 6. Lotter. de re Benefic. lib. 2. quest. 6. num. 31. & seqq. Lambertin. de Iurepatr. par. 2. lib. 5. quest. 1. artic. 22. num. 1. infine, & quest. 4. art. 2. num. 1. Rota decis. 665. num. 8. part. 18. Recent. & coram R. P. D. Ansaldo dec. 52. sub num. 9. & in Nolana Beneficij 30. Ianuarii 1690. S. Non refragatur coram Eminentissimo Caprara, & in Romana Cappellaniæ 25. Novembris 1707. S. Verum hodie, & 3. Februarii 1708. S. Quod enim coram R. P. D. Scotto inferius legen. num. 5. Rota decis. 3. de Iurepatr. in noviss. & in Romana Iurisp. coram Iusto, apud Amyden. de Stil. Datar. lib. 1. cap. 15.

3 Multò minus sufficit si mandatum ad præsentandum sit exhibitum coram habente instituere extrajudicialiter, etenim mandatum requirit reductionem adactum, seu effectuationem, quæ juxta regulas notas requirit expressum actum præsentationis in sequelam mandati faciendæ coram Superiore judicialiter, ut testantur in praxi. Corrad. in prax. Benefic. lib. 4. cap. 6. num. 34. Vivian. in prax. Iurisp. lib. 6. cap. 6. sub num. 23. vers. Et si fiat, Rota decis. 352. numer. 15. part. 16. Recent. & in Nolana Beneficij 30. Ianuarii 1690. S. Cessat coram Eminentissimo Caprara, & Dominus meus Advocatus Pisonius discep. Eccles. 22. num. 45. vers. coram Papa, & in dicta Romana Cappellaniæ.

4 Alias autem præsentatio dicitur nulliter facta, cum ista tunc dicatur præsentatio, quando expletur formiter coram habente instituere, exhibendo ipsam nominationem actualē coram ipso, non autem simplex mandatum, quod nunquam dici valet præsentatio, nisi ista in ejus sequelam deducatur ad actum expressum, ex firmatis per Rotam in Mediolanen. Præpositura 23. Ianuarii 1705: S. Nec minoris coram Reverendissimo Domino Molines Decano, & in dicta Romana Cappellaniæ 25. Novembris 1707. S. Verum coram R. P. D. Scotto, ut plenè super hoc punto discurrit D. Advocat. Pison. in tract. de Controver. Patronor. alleg. 22. nunc Parmæ impresso.

R. P. D.

S C O T T O

Romana Cappellaniæ.

Veneris 25. Novembris 1707.

EX facti circumstantiis in hodierna Audientia per Defensores Michaelis Angeli clariū dilucidatis, & de novo etiam animadversis, Domini recesserunt à decisis sub die 3. Junii proximè præteriti coram Me, authumantes gratiam & neuerri

neutri, quam super controversa Cappellania idem Michael Angelus à Sanctissimo reportaverat, esse plenè justificatam, & consequenter exequendam.

Totum enim fundamentum præcedentis decisionis in eo consistebat, quod per dictum Michaelem Augelum nequaquam justificaretur nullum Jus super controversa Cappellania competere Joanni Nicolao collitiganti; quinimò è converso 5 jus eidem Joanni Nicolao quæstum præcedenter ad dictam gratiam si neutrī manifestè resultaret ex præsentatione reportata ab unica, & legitima Patrona Cappellania, per quam præsentato acquiritur Jus ad rem, quod censetur præservatum in gratia si neutrī, stante clausula in eadem apposita, dummodo tempore data præsentium non sit alteri jus quæustum, ut in specie dixit Rota in Beneventana Vicaria coram Sacro apud Amayden. de styl. Datar. cap. 23. sub num. 18. cum aliis cumulatis in decisione, quæ re videtur S. Minnsque, & S. Breve autem.

Verūm hodie fundamentum hujusmodi, quod fuit basis præcedentis resolutionis, in facto corrue re visum fuit; Quamvis enim Joannes Nicolaus tres nominationes à Patrona reportaverit, alteram nempe sub die 23. Novembris 1704. (de quo tempore Cappellania nondum vacaverat, dum Grossus Antecessor illi renunciavit tantum sub die 21. Decembris subsequentis) alteram verò sub eadem die 21. Decembris, qua fuit à Grossō emissā renunciatio, & tertiam tandem sub die 5. Februarii 1705. nulla tamen ex prædictis nominationibus potuit illi Jus aliquod tribuere ad Cappellaniam, quia non fuerunt intra quadrimestre exhibita coram Superiore debente instituere. Cum enim præsentatio ad sui essentiam requirat concūsum trium personarum, videlicet præsentantis, præsentati, & debentis instituere, ut inquit Lotter. de re Benefic. lib. 2. quæst. 6. num. 33. sola nominatio non exhibita infra legitima tempora coram Superiore habente Jus instituendi, nullum tribuit Jus considerabile ipsi nominato, cum sit potius quædam destinatio persona præsentandæ, quam vera præsentatio, ut tradunt Abb. in cap. ultim. num. 4. de Iurepatronat. Lap. allegat. 75. num. 3. &

6. Lotter. dicta quæst. 6. num. 35. & seqq. Vivian. de Iurepatr. lib. 7. cap. 4. num. 31. Lambertin. eodem tractat. part. 2. libr. 2. quæst. 1. art. 22. num. 1. in fin. & quæst. 4. art. 2. num. 1. Rot. dec. 665. num. 8. par. 18. Recent. & coram R. P. D. meo Ansaldo de cisi. 52. sub num. 9.

Neque obstat, quod prima nominatio fuerit in actis Eminentissimi Vicarii exhibita, & subinde expeditum monitorium super immisione, & institutione; tum quia productio fuit facta ad effectum conservandi in dictis actis, non autem præsentandi, tum fortius quia in actis prædictis fuit exhibita tantum prima nominatio reportata sub die 23. Novembris 1704. & sic per mensem ante renunciationem Grossi, quæ succedit 21. Decembris subsequentis, quæ ideo nullum jus tribuere valuit, tanquam facta Beneficio pleno, & sapientis odibilem expectativam omni jure damnatam ad Text. in cap. final. de concess. Præb. & capit. ne captan. comedunt. in 6. Vivian. de Iurepatr. lib. 10. cap. 2. num. 2. Rot. in Colonien. Beneficii 27. Iunii 1696. S. Verūm ex alio capite coram Reverendissimo D. Conchen. & in Melevitana Beneficii 19. Iunii 1702. S. Quod autem coram R. P. D. meo Ansaldo.

Minus relevat, quod (omissa mentione de secunda, cum nullibi appareat exhibita) ultima nominatio fuit producta coram R.P.D. Vincentino; etenim animadversum fuit, quod coram eodem tanquam Judice Commissario facta sit simplex indicatio Instrumenti nominationis in actis Notarii loco Iurium, non autem ad effectum præsentandi, prout requiritur una cum præsentia, & acceptatione Superioris per solitum Decretum admisisti, & in quantum, juxta praxim relataam apud Lambert. de Iurepatr. lib. 2. part. 2. quæst. 6. art. 1. num. 1. Vivian. eodem tract. lib. 8. cap. 7. num. 39. Corrad. prax. Benef. lib. 4. cap. 3. num. 1. & in omnem casum, cum hujusmodi indicatio facta fuerit sub die 11. Maii 1705. & sic elapsi jam quadrimetri, à die renunciationis Grossi, & vacationis Beneficii secutæ sub die 21. Decembris 1704. hodierno in nihilo suffragatur tanquam facta extra legitimū tempus Patronis Laicis præscriptum ad præsentandum. Marant. respons. 82. num. 1.

& seqq. par. 3. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 1. §. 3. num. 17. cum aliis allegatis in Superiori §. Verum.

Eodemque defectu laborat instantia coram Eminentissimo Prodatario, facta pro institutione sub die 25. Septembris 1705. tum quia coram eodem nulla exhibita fuit nominatio, tum etiam quia jam lapsus erat quadrimestre, tum demum quia de facto Eminentissimus Prodatarius institutionem nequaquam concessit, sed tantum gratiam derogatoriam Jurispatronatus in totum, attenta lite, quæ tamen gratia eidem Joanni Nicolao suffragari non potest, non solum quia est posterior gratiæ sineutri à Michaelie Angelo reportata, & ideo ista, & non illa executionem promeretur cap. Si eo tempore, & cap. Duobus de reservat. in 6. cap. Eum, cui de Præben. in 6. Rota decif. 1133. num. 1. coram Emerix Iun. sed etiam quia fundatur in nullitate speditæ gratiæ sineutri, qua nullitate non probata, gratiam ipsam corrue oportet Rot. decif. 469. & decif. 1352. utrobius num. 1. coram Emerix Iun.

Præterea Domini animadvertebant, quod præsentatio Joannis Nicolai, etiam ex alio capite, nulla, & irrita fuit, tanquam facta pendente lite inter Michaelem Angelum, & Grossum à diversis Patronis præsentatos; unde cum Grossus, pendente hujusmodi lite, Juri suo cesserit, non poterant Patroni devenire ad novam præsentationem dicti Joannis Nicolai, cum per dict. litis pendentiam ligatas haberent manus in casu cessus, vel decepsus unius ex collitigantibus, ne superstitione novum dare possent Cooppositorem, ad literam Text. in capit. 1. & 2. ut lit. penden. in 6. Garz. de Benefic. par. 5. cap. 9. num. 218. Rota decif. 660. num. 30. part. 19. Recent. & in Faventina Beneficij 18. Decemb. 1704. §. Demum coram bon. mem. Muto.

Neque urgere visa fuit responsio decisionis, quæ revidetur, videlicet quod lis mota per Michaelem Angelum esset calumniosa, & consequenter inepta ad impediendum Patronum legitimum, ne per obitum, vel cessionem sui præsentati iterum valeat præsentare. Etenim cum Michael Angelus coram Eminentissimo Urbis Uicario reportaverit Sententiam favorabilem in Judicatum etiam transactam, ex-

inde excluditur omnis umbra calumniæ, quia Sententia Judicis habet præsumptionem pro se, vel saltem facit procul abesse omnem calumniam, Res. de execut. litt. Apost. par. 1. cap. 172. infine, Rota coram Cels. decif. 369. num. 7. coram Emerix Iun. decif. 779. num. 8. & decif. 847. num. 2. & in Recent. decif. 164. numer. 8. par. 10.

Addito, quod ipsem Jo:Nicolaus prævisionem hujusmodi Cappellaniæ à Sanctissimo reportavit cum derogatione Iurispatronatus in totum, attenta lite, unde ex confessione ejusdem excluditur qualibet calumnia, & magis magisque confirmatur nullitas præsentationis ob litis impedimentum, quia Papa dictam gratiam derogationis Iurispatronatus in totum tunc demum concedere solet, quando Patrōni impediuntur propter litem præsentare ad terminos Text. in dicto cap. 1. & 2. ut lit. pend. in 6. ut observat. Lettera re Benefic. lib. 2. quæst. 8. num. 100.

Prædictis geminis nullitatibus nominationis à Jo: Nicolao reportatae, videlicet propter litis pendentiam, & non factam intra legitima tempora præsentationem, coram superiore instituere debente, tertiam superaddebat Informantes pro Michaeli Angelo; ex quo nempe cum institutione ad formam Brevis sancti mem. Pauli V. muniti decreto irritanti, concedenda esset à solo Pontifice, coram eodem etiam facienda esset præsentatio, illam exhibendo coram Notario Cancelleriæ, vel Cameræ ad recipiendum consensus beneficiales deputato, juxta praxim, quam tradit Corradin. in prax. benefic. lib. 4. cap. 7. num. 34. ita ut propterea præsentatio aliter facta à nullitatis vitio salvari non possit, ut dixit Rota in Mediolanen. Præposture 23. Ianuarii 1705. §. Nec minoris coram Reverendissimo Domino meo Decano. Non obstante asserta bona fide Patronorum desumpta ex ultimo, & penultimo statu, juxta quos præsentatio fuit facta coram Eminentissimo Vicario. Quia præsupposita etiam dicta bona fide, adhuc respondebatur, illam non operari, quod præsentatio facta contra formam Brevis valeat, sed tantum quod Patronus à die habita notitiae nullitatis primæ præsentationis, possit novam, & legitimam facere,

ut

ut tradunt Vivian. de Iurepat. lib. 5. cap. 2. sub num. 23. Corrad. prax. benefic. lib. 4. cap. 7. num. 1. Rot. decis. 99. n. 15. par. 17. Recent. sed Domini superfluum existimauit hujusmodi terriæ nullitatis examen assumere, cum incolum disputetur, an præsentatio esset facienda coram Sanctissimo, vel potius sufficeret coram Eminentissimo Vicario, quando nec coram uno, nec coram altero fuit unquam legitimè facta, quinimò nec fieri poterat, stante litis impedimento, ut fuit superius probatum.

Firma itaque remanente nullitate præsentationis Io: Nicolai, & consequenter ejus non jure, levioris momenti apparuerunt cæteræ nullitates, quæ adversus gratiam *sive neutri* impingebantur. Non enim subsistit prima, quod Michael Angelus narraverit Summo Pontifici, quod Cappellania vacabat, ut prius per obitum Hieronymi Carabelli, & quod ipse fuerat præsentatus à tunc vero unicō Patrone. Nam hujusmodi narrativa respicit tenorem gratiæ Apostolicæ, quam ipse Michael Angelus præcedenter reportaverat tanquam præsentatus à legitimo Patrone, quæ erat omnino Pontifici exprimenda, ad salvandam à subreptione secundam gratiam, ideoque nequaquam dici potest, quod sit narrativa facta pro obtainenda secunda gratiæ *sive neutri*, cùm imò dicta narrativa, quod Michael Angelus fuerit præsentatus ab unicō, & legitimo Patrone, sit incompatibilis cum gratia *sive neutri*, per quam impetrans fatetur, se nullum jus habere, Rot. decis. 205. nu. 3. coram Cerro decis. 358. num. 5. coram Bich. & in Monasterien. Canonicius 18. Martii 1707. §. fin. coram Me.

Nec majoris roboris erat secunda nullitas, ex quo scilicet gratia *sive neutri* concessa fuerit sub illis verbis attenta lité, predicta verè, & legitimè introducta, cùm tamen lis esset calumniosa, & introductory contra Grossum triennalem posse fore. Etenim recurrat responsio superius in §. Neque urgere, & seqq. tradita, vide licet, quod cessat quælibet umbra calumniæ, dum Michael Angelus in dicta lité Sententiam favorabilem, & rem judicatam reportaverat, quodque magis est, sub eadem narrativa Io: Nicolaus obtinuit

suam gratiam derogatoriam Iurispatronatus in totum; unde non potest nunc de calunnia redarguere item illam, quam ipse tanquam verè, & legitimè introductam Pontifici expressit vulgata leg. Cum precum de liber. caus. Rot. dec. 1176. nu. 4. coram Emerix Iun.

Insubsistens pariter apparuit tercia, quod narratum fuerit Pontifici, Michael Angelus, pendente lite inter ipsum, & Io: Nicolaum, possessionem Cappellaniæ reportasset, cùm tamen illam obtinuerit, dum lis pendebat cum Grossu. Nam cùm generaliter fuerit Papæ expressum, quod Michael Angelus in dicta lite possessionem nactus fuerat ibi: *possessione ad dicti Oratoris favorem subsecuta*: & subinde fuerit habita generalis relatio ad acta, possessio intelligi debet de illa capta, pendente lite cum Grossu, tum propter dictam relationem ad acta, tum etiam ad salvandam falsitatem narrativæ, quæ debet concludentissimè ab allegante probari, Lotter. de re benefic. lib. 2. quest. 54. num. 77. Rota decis. 108. num. 1. & 2. coram Ludovis. & decis. 8. num. 4. par. 2. Recent.

Et demum irrelevans visa fuit quarta, eo quia Pontifici reticulum fuerit, Cappellaniam esse devolutam ob non factam præsentationem infra legitima tempora; quia Papa voluit gratiam *sive neutri* concedere, etiam in casu, quo Cappellania esset devoluta, ibi: *sive præmisso, sive alio quovis modo vacet, etiam si devolutum, affectum specialiter, vel alia quavis ex causa generaliter reservatum &c.* Unde obiectum corruit ex facto, & non relevaret de Jure, quia ex mox enunciatis verbis, saltem negari non potest, quod Papa in genere cogitare potuit de vacatione ob devolutionem, quod sufficit ad salvandam gratiam à subreptione. Fælin. in cap. Nonnulli num. 18. de rescript. Card. de Luca de benef. disc. 42. num. 11. Rota coram Cerro decis. 549. num. 10. & in Laudex. Vicaria 14. Junii 1694. §. Primum enim coram Eminentissimo Caprara.

Et ita utraque &c.

R. P. D.

SCOTTO

Romana Cappellaniæ.

Veneris 3. Februarii 1708.

SEdulò hodie per Dominos libratis fundementis geminarum inter se adversantium decisionum editarum coram me sub diebus 3. Junii, & 25. Novembris proximè præteriti, majoris ponderis visa sunt illa, quibus innitebatur posterior dici 25. Novembris, ideoque responderunt pro persistentia in secundo loco decis.

Quod enim nullum jus super controversa Cappellania competet Jo: Nicolaio, & consequenter gratia si neutrì à Michaelo Angelo reportata, esset plenè iustificata, ex eo resultate iterum apparuit, quod Jo: Nicolaus ex tribus nominacionibus à Patrona ejusdem Cappellaniæ diversis temporibus reportatis, nullam exhibuit intra legitima tempora coram Superiore debente instituere, unde nec ex illis potuit acquirere aliquod jus in re, vel ad rem, cum præsentatio antequam fuerit exhibita coram Ordinario non dicitur vera præsentatio, sed potius quedam destinatio personæ præsentandæ, ut præter adductos in dicta postrema decisione §. Verum hodie dixit Rota decis. 459. num. 25. par. 19. tom. 2. Recent. & in Nolana Beneficii 30. Januarii 1690. §. Nec refragatur coram Eminentissimo Caprara.

Prima siquidem nominatio sub die 23. Novembris 1704. quamvis fuerit in actis Eminentissimi Vicarii producta, & successivè expeditum fuerit monitorium super immisione, & institutione, adhuc tamen ex dupli capite attendi non poterat. Altera nempè quia productio fuit facta non coram Superiore debente instituere, sed coram Notario, ad effectum tantum conservandi in actis, non autem præsentandi, unde non poterat haberi pro vera præsentatione, Rocch. de Curt. de Jure Pars I.

patr. verb. Honorificum num. 27. vers. Deferat Lap. alleg. 75. sub num. 7. vers. Item fuit. Lotter. de re Bencf. lib. 2. quest. 6. numer. 38. Rota coram Cavaler. decis. 197. num. 6. non obstante monitorio subinde expedito super immisione, & institutione, ex quo inferebatur ad præcedentem admissionem præsentationis factam ab Eminentissimo Vicario monitorium concedente; quia monitorium non appetat subscriptum à dicto Eminentissimo Vicario, nec docetur fuisse reproductum, unde ex illo defunni nequit scientia præsentationis, aut illius admissio facta per instituere debentem, cum hujusmodi monitoria passim concedantur sub banca à solo Notario, & absque ulla Judicis cognitione, ut tradunt Ubert. de Cit. cap. 2. numer. 6. & 7. Mando. super reg. 31. quest. 4. num. 12.

Altera vero ratio, propter quam dicta nominatio haberi non poterat in consideratione, ea est, quia eadem fuit omnino nulla, & irrita, tanquam facta Beneficio pleno, & antequam Benedictus Grossus renunciaret, ut observat dicta postrema, decisio §. Neque obstat. Parum urgente, quod Patrona præsentaverit, ducta erronea credulitate, quod Beneficium vacaret, unde cum præsentatio ab initio non fuerit reproba, secuta vacatione reconvalescat; nullibi enim constat, quod nominatio, seu præsentatio fuerit expleta cum supposito, quod Beneficium vacaret, ut requiritur ad hoc, ut præsentatio eveniente vacatione convalidetur, Card. de Luca de Jurepatr. disc. 64. num. 34. circa fin. Vivian. de Jurepat. lib. 5. cap. 6. num. 14. Marescott. var. resol. lib. 2. cap. 33. num. 17. Quinimò potius contrarium elicetur ex ipsa præsentatione, dum in illa nulla habetur mentio, quod Beneficium vacaret, & paulò post Benedictus Grossus renunciavit in favorem ejusdem Patronæ cum donatione fructuum favore præsentati ab eadem, ut hodierna Summ. responsionis Michaelis Angeli num. unico.

Et tamen ubi etiam probaretur, quod dicta præsentatio fuisse facta sub credulitate vacationis Beneficii, non propterea suffragaretur ad intentum, de quo agitur, quia ad hoc, ut præsentatio facta sub dicto errore supposito vacationis reconvalescat, requiritur quod Patronus in

in eadem voluntate perseveret, & præsentationem jam factam promoveat, instando quod illius vigore præsentatus institutatur, quo casu præsentatio valet, ut ex nunc tanquam ex nova tacita præsentatione, non autem ut ex tunc, ut expllicant Marescott. dicto cap. 33. num. 19. & 20. Lotter. de re Benef. lib. 2. quest. 6. num. 20. Vivian. de Jurepatr. lib. 5. cap. 2. sub num. 28. In prælenti autem Patronæ, licet post vacationem, ob renunciationem Grossi, perseveraverit in eadem voluntate præsentandi Jo: Nicolaum, non tamen perseveravit in prima nominatione, illam promovendo, ut ejus vigore Jo: Nicolaus institutionem reportaret, sed eadem die securæ renunciationis, derelicto primo actu nominationis, nominavit ex integro cumdem Jo: Nicolam, declarans ibi: *ad novam nominationem devenire, attenta renunciatione per Benedictum Grossum sub hodie facta, itaut propterea nulla amplius haberi valeat ratio de prima nominatione, quam Patrona noluit confirmare, dum ad novam ex integro devenit, Rota dec. 157. num. 9. & 10. par. 6. & dec. 379. num. 12. par. 16. recent.*

Nova verò, & secunda hæc præsentatio facta sub die 21. Decembris 1704. licet fuerit rogata per unum ex Notariis D. Cardinalis Vicarii, tamen Instrumentum fuit confectum in Domo ipsius Patronæ, nec unquam exhibita coram eodem D. Card. Vicario, mediante solita comparitione in actis cum indicatione Instrumenti, & instantia pro institutione, ratione cuius Superior certam notitiam habere potuerit dictæ præsentationis, quæ scientia semper exigitur ad validitatem præsentationis, ut firmant ipsæmet in contrarium laudæ decisiones 176. n. 15. & 16. part. 15. & decif. 665. num. 10. par. 18. recent.

Quod benè agnoscentes Defensores Jo: Nicolai, recurrebant ad tertiam nominationem expletam sub die 3. Februarii, & indicatam 11. Maii 1705. coram R. P. D. Vincentino Judice Commissario; sed ista quoque eodem defectu laborabat, non solum quia nunquam fuit producta, aut exhibita coram Ordinario, sed tantum loco iurium judicata coram R. P. D. Vincentino, qui poterat quidem institutio-

219 nem concedere, tanquam Judex appellationis, legitimè præsentato, non antem recipere nominationem, quod spectat ad Ordinarium, ut observat dicta ultima mea decisio §. Minus relevat; Sed etiam quia indicatio coram dicto R. P. D. Vincentino facta fuit elapsa jam quadrimestre, dum Grossus renunciaverat sub die 21. Novembris, & indicatio evenit sub die 11. Maii subsequentis, & sic nullatenus suffragatur, Rota decif. 665. num. 8. par. 18. tom. 2. recent. & prosequitur dicta mea decisio §. Minus relevat.

Neutiquam relevante, quod prima renunciatione facta à Grosso fuerit nulla, tanquam facta in manibus Patronæ, nulla interveniente auctoritate Superioris, unde tempus ad præsentandum incipere debeat à die 31. Januarii 1705. quo deventum fuit ad novam renunciationem ab Ordinario admissam. Nam cum ageretur de Beneficio litigioso, prima renunciatione etiam sine auctoritate Superioris fuit valida, & ab illa die cœpit vacare Beneficium, cùm dicatur mera cessio litis, seu juris litigiosi, in qua acceptatio Superioris non est necessaria, ut tradunt Butrius in cap. Quod in dubiis num. 5. de renunc. ibique Abb. num. 4. Paris. de resignat. lib. 7. cap. 1. num. 104. Garz. de Benef. part. 11. cap. 3. num. 249. Præsertim quia Grossus per sententiam Eminentissimi Vicarii in Judicatum transactam, fuerat expulsus à possessione Beneficii, unde non dicitur renunciasse Beneficium, sed tantum jus ad rem, quod habebat vigore præsentationis super illo, quo casu auctoritas Superioris non exigitur, Paris. dicto lib. 7. quest. 1. num. 76. Garz. dicto cap. 3. numer. 247. Corrad. præx. benef. lib. 5. cap. 1. num. 45. & 46.

21 Firma itaque remanente, quod nulla ex tribus nominationibus apta sit jus aliquod tribuere Jo: Nicolao, superfluum reddebatur recurrere ad secundum fundamentum ultimæ decisionis, quod tamen etiam Domini approbarunt; quia scilicet præsentatio, ubi etiam esset facta coram Ordinario, adhuc corrueret, tanquam expleta lite pendente inter Grossum, & Michaelem Angelum, unde ligatae erant manus Patronæ. ne posset per cessum, vel decesum unius, superstiti novum dare Coop-

Cooppositorem ad Text. expressos in cap. 1. & 2. ut in lit. pend. in 6. cum aliis adductis in dicta decisi. S. Præterea.

Nequaquam subsistente, quod lis est calumniosa, quia quilibet calumnia suspicio tollitur, tum ex sententia favorabili reportata à Michaeli Angelo cum successiva rei judicata, quæ non fuit contumacialis, ut supponebant Informantes pro Jo; Nicolao, sed in contradictorio Partium Judicio, ut in hodierna propositione fuit justificatum, *Lotter. de re Benef. lib. 2. quest. 20. num. 94. Ros. de execut. litt. Apostol. par. 1. cap. 17. numer. 172.* Tum etiam ex ipsam confessione Jo: Nicolai, qui gratiam Apostolicam reportavit cum derogatione Iurispatronatus in totum, attenta liteverè, & legitimè introducta ibi: attenta lite predicta verè, & legitimè introducta existente: unde adversus propriam confessionem, in qua fundavit suam gratiam, audiri non poterat, ut probat sapè citata dictio coram Me S. Addito. & S. Nec majoris.

Quin suffragetur responsio, quod expressio facta per Io: Nicolaum Pontifici intelligi debeat de lite inter ipsum, & Michaelem Angelum, non autem de lite cum Grossio. Nam cum Papæ narrata fuerit lis cum Grossio, verba illa attenta lite verè, & legitimè introducta, non poterant intelligi de alia, quam superius Pontifici exposita, *Rota dec. 18. sub num. 3. vers. Jure merito coram R. P. D. meo Ansaldo;* nec alias Papa concessisset gratiam derogationis Iurispatronatus in totum, quam indulgere non solet, nisi propter litem, quæ ante vacationem pendet indecisa inter Patronos, ratione cuius mutuò se impedit, ne possint præsentare, non autem propter litem, quæ promovetur inter presentatos post vacationem *Lotter. de re Benef. lib. 2. quest. 8. num. 100. Rot. coram R. P. D. meo Ansaldo decisi. 35. num. 2. & in Faventina. Beneficii 24. Aprilis 1705. S. Injustitia, & S. Continuatio in fine, & 10. Junii ejusdem anni S. Lis quippe cum seq. coram R. P. D. meo Kaunitz.*

Ex qua sententia, & confessione Partis tollitur etiam aliud caput calumniae deductum, ex quo dicta lis fuerit mota

contra triennalem possessorem; quia cum hoc non obstante, Michael Angelus reportaverit sententiam transactam in Iudicatum, præsumptio, quæ assistit pro justitia ejusdem, facit cessare calumniam, & inducit præsumptionem, vel quod Grossus non haberet possessionem pacificam triennalem, vel quod ejus exceptionem non allegaverit, aut saltem quod illam neglexerit, dum permisit transitum sententiæ in Iudicatum, & deinde liti, & juri, quod habebat, renunciavit; ideoque hoc stante, non potest nunc lo: Nicolaus veniens ex jure novo, & independenter ab Antecessore, juvari dicta regula de triennali ad tradita per Rot. in Hipporegian. Beneficii 11. Februarii 1794. S. Absque eo cum seqq. coram Muto, ubi concordan.

Et ita utraque &c.

ARGUMENTUM.

Ingrediente Patrono Religionem, & ibi solemniter profitente, an Religio possit obtinere, & exercere Juspatronatus ex persona Patroni Professi, ei competens Jure Sanguinis, & quatenus possit exercere Juspatronatus, an Superior Religionis, aut Monasterii possit præsentare absque consensu Capituli, seu aliorum Religiosorum ejusdem Monasterii?

S U M M A R I U M.

- 1 Per divisionem res melius intelligitur.
- 2 Novitus Patronus potest per se ipsum præsentare, & ante Professionem de Jurepatronatus disponere.
- 3 Monasterium, capax possidendi Bona in communis, potest obtinere Juspatronatus ex persona Patroni Professi, ei competens titulo hereditario, secus se ei competenter Jure universalis, nimirum quatenus esset pars unius Collegii, aut Communitatis.
- 4 Monasterium incapax possidendi Bona in communis, non potest obtinere ex persona Patroni professi Juspatronatus